

Ir G.C. Stuyt.

MEMORANDUM

(Doorslag)

-Van:-

Aan:

's-Gravenhage, 6 Februari 1954.

Na de vergadering van de Adviescommissie voor de Europese Integratie, die op 3 Februari jl. heeft plaatsgevonden, lijkt het mij nuttig je een korte uiteenzetting te geven over een aantal aangelegenheden van institutionele aard, waarover op deze vergadering is gesproken.

Min BZ 913.100 Ad
XXIV inv no 36

Wat betreft het Frans-Duitse voorstel inzake de instelling van een Chambre des Etats merkte Minister Beyen nogmaals op, dat het jammer zou zijn wanneer men in de richting van een "Regeringssenaat" zou gaan. Een zodanig orgaan achtte hij een nodeloze doublure, terwijl hij voorts nog eens de noodzaak van een band met de nationale parlementen naar voren bracht. Hij betoogde dat er voorshands geen enkele reden was om ons standpunt op te geven. Samkalden voegde als argument hier nog aan toe, dat een constructie als die van het Frans-Duitse voorstel niet paste in een Parlement, aangezien de vertegenwoordigers die in deze Chambre des Etats zitting zouden moeten nemen geen eigenlijke volksvertegenwoordigers zouden kunnen worden genoemd. Ook het feit, dat men zou stemmen op grond van vooraf opgestelde instructies was geheel in strijd met de aard van een Parlement. Samkalden wees in dit verband in het bijzonder op het gestelde op de pagina's 14 en 16 van het rapport der Institutionele Commissie, alwaar de Nederlandse delegatie een afzonderlijk standpunt had ingenomen. Hij was van oordeel, dat wij hier beter een gemeenschappelijk standpunt met de Italianen hadden kunnen uitwerken, waardoor de positie sterker zou zijn geweest. Minister Beyen beaamde, dat wij ons van de Italiaanse positie, zoals die in dit document was weergegeven, niet hadden behoeven te distanciëren. De voorzitter verklaarde de Delegatie te zullen berichten, dat zij alsnog zal moeten trachten op dit punt met de Italianen tot een gemeenschappelijk standpunt te komen. Voorts legde Minister Beyen er

- nogmaals -

De Hoogedelgestrenge Heer
Mr W. Riphagen,
PARIJS.

MEMORANDUM

(Doorslag)

Van:

Aan:

- 2 -

nogmaals de nadruk op dat ons standpunt in deze als zeer principieel naar voren ware te brengen. Hij gebruikte daarbij de woorden: "Hoe principiëler wij het stellen, hoe beter het is."

Na deze gedachtenwisseling stelde Samkalden voor dat de Delegatie te Parijs ook zou streven naar een gemeenschappelijk standpunt met de Italianen ten aanzien van de benoeming van de Executieve. Dit bleek echter niet mogelijk gezien het standpunt van Minister Beyen met betrekking tot dit vraagstuk op de Conferentie van Den Haag, (zie ons amendement op de notuëlen van deze Conferentie), terwijl de Italianen terzake een uitdrukkelijke reserve hadden gemaakt. Aangezien hier een duidelijke divergentie bestaat tussen de Italiaanse en Nederlandse zienswijzen en men derhalve niet aan de delegatie kon verzoeken om terzake met de Italianen tot een gemeenschappelijk standpunt te geraken, werd besloten de delegatie slechts te verzoeken om over deze aangelegenheid met de Italianen nauw contact te onderhouden.

Als derde punt werd aan de orde gesteld, dat de Nederlandse delegatie zich uitgesproken had voor een eventuele beperking van de duur van de zittingen van de Kamer der Volkeren, zoals tot uitdrukking komt op pagina 25 van het rapport der Institutionele Commissie. Zowel Samkalden als Fock waren van oordeel, dat wij dit beter niet hadden kunnen doen en ons in den vervolge maar moesten aansluiten bij de Duitsers en Italianen, die zulk een beperking niet noodzakelijk achten, waarmede Minister Beyen zich volledig kon verenigen. Het zal m.i. wel niet moeilijk zijn ons standpunt over deze aangelegenheid te zijner tijd te herzien, mede gezien het feit, dat deze kwestie ook het onderwerp zal vormen van één van de vragen, die zullen worden voorgelegd aan de Werkgroep van de Assemblée ad hoc. Naar aanleiding daarvan kunnen wij dan "omgaan."

Tenslotte kwam nog de kwestie van de "directieven" aan de orde. Zowel Samkalden als Fock meenden bezwaren te moeten maken tegen het gestelde op pagina 4 sub 4 en pagina 5 sub 5 van het institutionele rapport. Het is niet helemaal duidelijk geworden hoe men een divergentie construeerde tussen de gewraakte passages en hetgeen door de Nederlandse delegatie op de Conferentie van Den Haag terzake naar voren is gebracht, maar in elk geval lijkt het goed om je nog eens onder ogen te brengen, dat zowel Minister Beyen als beide genoemde sprekers volstrekt afwijzend staan tegenover een algemene, niet gequalificeerde bevoegdheid tot het geven van directieven, en voorts het opnemen van de mogelijkheid tot het geven van directieven in speciale, in het Verdrag omschreven gevallen tot het uiterste wenselijk te beperken. De sfeer hier in Den Haag is bepaald

MEMORANDUM

(Doorslag)

Van:

- 3 -

Aan:

zeer "anti-directivistische", hetgeen men ondermeer motiveert met het argument, dat het geven van directieven door de Raad van Ministers moeilijk valt te rijmen met de verantwoordelijkheid van de Executieve ten opzichte van het Parlement.

Ik hoop dat het bovenstaande je enigszins een indruk zal hebben gegeven van de hier bestaande opinies over een aantal onderwerpen van institutionele aard, zoals die in de Adviescommissie tot uitdrukking zijn gekomen. Over niet al te lange tijd zal er waarschijnlijk wel gelegenheid zijn een en ander nog eens mondeling nader toe te lichten.